

Nr 104.

Av herr **Herlitz m. fl.**, om bidrag av statsmedel till anskaffande av viss luftvärnsmateriel.

Vi tillåta oss först att hänvisa till av oss denna dag väckt motion angående kommuns rätt att anvisa medel till anordnandet av bl. a. luftvärn.

Det torde vara klart, att i många fall, där kommuner äro villiga att anslå medel till luftvärn, det även ur rent militära synpunkter vore önskvärt att stimulera anordnandet av sådant.

I sådana fall — särskilt då det gäller skattetyngda kommuner och överhuvud taget kommuner med litet skatteunderlag — synes det rimligt att staten bidrager till kostnaderna. I betänkandet om »vissa med frivillig anskaffning av luftvärnsmateriel sammanhängande frågor» (statens off. utr. 1937: 17) beräknas anskaffningskostnaden för den enklaste effektiva formen av luftvärn, en 40 mm automatkanontropp om två pjäser med fullständig utrustning (utan ammunition) till 115,000 kronor. Sedan detta betänkande avgavs ha kostnaderna avsevärt stegrats.

Kommunernas bidrag och enskildas gåvor synas böra utgå med lägst 75 % av anskaffningskostnaden för luftvärnsmaterielen. Det torde för övrigt vara lämpligast att Kungl. Maj:t med utgångspunkt från angelägenhetsgraden ur statens synpunkt från fall till fall fastställer bidragsbeloppets storlek.

Vi hemställa alltså,

att riksdagen ville bemyndiga Kungl. Maj:t att efter prövning i varje särskilt fall tillskjuta viss del av anskaffningskostnaden för luftvärnsmateriel, vilken tillhandahålles av kommuner eller till vilken kommuner lämna bidrag, och för ändamålet anvisa ett reservationsanslag på 500,000 kronor.

Stockholm den 23 januari 1940.

Nils Herlitz.

Lennart Bondeson.

Torsten Caap.

Ivar Öman.

